

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 182**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

569.

Bliv Råna Käs!

Tack för det långa snälla brevet. Jag svarar nu ögonblickligen. Jag undrar om det inte var en inspiration du som jag fick, då jag läste Bettys brev och såg att äfven hon ville till Visby. Vi två taga Bongholms och fara dit och pröfva, vi ha fjortou dagar på oss för att se om det är trefligt och så taga vi Visby som resort. Ditt samvete känner sig nog bekvämt, om vi g' tvärt fara till Visby, och jag tycker om att ha möjlighet att komma dit. Det är ju my styrelse nu ^{i Bongholms} och jag doktor åtminstone, så de blir kanske Posthöllet bättre. Det nästa är ju mest rum, det är bra tråkigt hyra ~~från~~ för hela sammanse ^{om} äfven om vi skola stanna, hvem kan vetas hur vi på det öfver. Kan du g' skriva till direktionen, att den håller rum åt oss ^{för en} under fjortou dagars vistelse och någ uppenbart, att om vi på det bra så stanna vi sommaren ut. Jag tänker inte det där blir så omöjligt. Om alla människor vet att det är dålig mat, så på de val g' så mycket folk i år. Jag vill egentligen ha mycket mat. Jag har aldrig förr vetat hvad hunger var.

Nu är det en sådan där kväll, då jag varit g' från skriva där för att jag arbetat hela dagen. Mätte det bli begripligt ändå, ja H. tycks g' sända mig Birgitta. Ja jag har intet att fundera, ty han sände mig sin bok i Cairo, så han var sist, men det var dock märkvärdigt. Du kan gärna vara så snäll och sända den. Jag är väldigt nyfiken, fast jag nog tror du har rätt. Och då jag läste Britiken blef jag så glad öfver att jag fick skriva om levande människor och g' om döda, jag tror aldrig jag älskat min roman så som då. Nej vår ^{sommar} historia måste ju göras, men, met du man bör allt gå utom Odhner, taga utskilola personer till hjältar, de stora historiska kan man g' göra utom att göra dem motsatsen till hvad de äro om man vill taga dem romantisk ty deras verkliga väsen är för uttröskadt. Om Birgitta, Gustaf Adolf etc bör skrivas riktig samu historia i Carlyles stil, med verkliga scener, verkliga händelser om den behöfver

ej ditåtes bara skrifvas historien med charmant språk
och stora synvidder.

Tack för hälsningarna från pastor Anna. Det är kopplöst
fårstär du, att på henne att tycka om hvad jag skrifver. Jag
har ej gjort Värmländ och våra hemminnen nog, pietetsfullt
och det förläter hon aldrig. Jag fårstär det mycket väl, om
en af mina bröder gjorde en modern vilda hemma på vår
egendom skulle jag bli rasande. Det är litet netsamt, men
det är också något rönande. Då jag ser pastor Anna bryg-
tar jag alltid hem så att jag sitter med kärnar i ögonen
hela tiden. Jag undrar om det är intuition det och, jag
menar om det är hemminnena ^{i hennes tygta tankar} hos henne, som
mig att brygta. Kan du begripa, att alltså jag var
nerton är hur jag aldrig sett henne utan att brygta gräta.
Jo det är inte på smitt vis, som det älskas det står gamla
stället uppe i Fryksdalen.

Pastorn skall gå nu, så jag skriver raktt ej vidare.
Jag Bongholm, vet du och bry dig ej om något annat
Hills vidare. Du har haft nog bekymmer
Din Selma